

Forholdene, som de er, opdager man meget let, at der nu til Dags stilles den ene store Gaard til Tvangsauktion efter den anden, og man ser jo, at Prioritetshavere, Hypotekforeninger og forskellige andre, maa overtage disse Gaarde som ufyldstgjorte Pant-havere. De maa i Regelen sælge disse Gaarde til halv Pris, i hvert Fald for det halve af, hvad de har kostet for 2—3 Aar siden, og meget ofte under denne Pris. Her var der altsaa god Anledning for Staten og Udstykningsforeningerne til at købe Jord, men naar de ikke gør det, er det naturligvis, fordi man ikke har tilstrækkelig mange Købere, som opfylder de Betingelser, der i Henhold til Loven maa stilles. Det Ændringsforslag, som er stillet i det andet høje Ting, var altsaa efter min Mening ikke paakrævet, der er ingen Jordmangel, og af den Grund var det ikke nødvendigt at give Jordlovsudvalget Ekspropriationsret over en Del af Præstegaardsjorden. Jeg mener desuden, man kan være ganske paa det rene med, at Menighedsraadene vil søge at træffe den bedst mulige Ordning, de vil sikkert, hvor de mener det forsvarligt og rigtigt, af sig selv sælge de Jorder, som de maatte mene ikke bør høre til Præstegaardene. Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Kirkeminister helst saa sit eget Forslag gennemført. For øvrigt maa jeg ogsaa mene, at den omtalte Bestemmelse giver Udtryk for en vis Mistillid til Menighedsraadene, og jeg synes nok, at noget af den Tillid, som den højtærede Kirkeminister altid tidligere har vist Menighedsraadene, forflygtiges noget paa den Maade, idet man altsaa siger, at deres Indflydelse kun skal gælde indtil 12 ha.

Der er i Lovforslaget forskellige andre Paragraffer, som jeg maaske nok kunde ønske forandret lidt, men dette er jeg overbevist om lader sig ikke gøre; de paa-gældende Bestemmelser er jo for øvrigt ogsaa omtalt af den højtærede Kirkeminister saavel som af de andre Ordførere. Jeg haaber imidlertid paa det høje Tings Vel-villie med Hensyn til de Ændringer, jeg her har stillet i Udsigt, dels en Lønforhøjelse til de daarligst stillede Præster, dels en Ændring af § 43.

Med Hensyn til Lovforslaget om Ved-ligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde skal jeg blot sige, at der jo ikke er stort nyt. Jeg er meget vel tilfreds med dette Lovfor-

slag, saaledes som det nu foreligger, og jeg kan anbefale det til uforandret Vedtagelse.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse, idet jeg gaar ud fra, at der, som bebudet af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), vil blive stillet Forslag om at henvise Lovforslagene til et Udvalg.

Holdgaard: Efter de mange Taler, der nu er holdt baade i Folketinget og her i Landstinget om den Samling Kirkelove, som foreligger til Behandling her, vil det selvfølgelig være noget voveligt for mig at brede mig for vidt om de foreliggende Lovforslag. Thi der er jo noget rigtigt i den Betragtning, der er gjort gældende, at det er vanskeligt at fremsætte særlig nye Synspunkter, efter at Lovforslagene har været behandlet i saa lang Tid, som det har været Tilfældet i Folketinget. Jeg forstod ogsaa paa den højtærede Kirkeminister i Gaar, at det mishagede ham meget at høre os fra Oppositionens Side repetere det, der er sagt i Folketinget. Nu tør jeg ikke paa Forhaand love, at jeg ikke skal gentage det, der er sagt, jeg tør ikke paastaa, at jeg har faaet opsamlet alle de Guldkorn, som er faldet i Folketinget, jeg vil ikke paastaa, at jeg har læst alt, hvad der er sagt der; men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis den højtærede Minister vil se ganske upartisk paa Sagen, vil det maaske være lige saa vanskeligt for ham at finde nye Synspunkter i hans Tilhængeres Udtalelser som i de Udtalelser, der fremkommer fra vor Side. Jeg skal forsøge saa godt som muligt at sammentrænge det, jeg har at sige om de Lovforslag, der her foreligger til Behandling, men jeg finder dog, at der ved en saa vigtig og indgribende Lovgivning som denne er en hel Del Spørgsmaal, som trænger til alvorlig Overvejelse. Jeg forstaar ikke, at man fra de Parti-ers Side, som med stor Styrke hævder, at dette Ting er et uundværligt Led i vor Forfatning, ikke vil være med til grundigt at prøve saa vigtige og indgribende Lovforslag som de foreliggende, men at man helst vil have dem trumfet igennem uden Udvalgsbehandling. For et enkelt Medlems Vedkommende, det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmus-sen), fik man jo endog det Indtryk, at han ikke kunde sove roligt, hvis han ikke fik Lovforslagene gennemført i Gaar, hvad det